

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามจรรยาบรรณวิชาชีพของ
ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5
Factors Related to Desired Behavior According to Code of Ethics of
Teaching Profession of Secondary Teachers in Schools under the Office of
Secondary Education Service Area 5

สุรชัย เทียนขาว¹

Surachai Tienkhaw¹

Received 27 ส.ค. 2562 & Retrieved 26 ก.ย. 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามจรรยาบรรณวิชาชีพของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 และปัจจัยเหตุที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามจรรยาบรรณวิชาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 จำนวน 340 คน ในปีการศึกษา 2560 เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าชนิด 5 ระดับของลิเคิร์ท มีค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการของ Cronbach เท่ากับ .96 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์กับสัมพันธ์ของเพียร์สัน และทดสอบนัยสำคัญของค่า t โดยใช้ตารางสำเร็จค่าวิกฤตของสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามจรรยาบรรณวิชาชีพของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.40$, S.D = 0.38) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามจรรยาบรรณต่อตนเอง มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.55$, S.D = 0.34) และค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.21$, S.D = 0.92) คือ พฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพปัจจัยส่วนบุคคลที่เป็นเพศ อายุ และสถานภาพสมรสของครูมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับต่ำมากไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .105$, $.016$ และ $.073$) ระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการสอนของครูมีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำมากอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -.072$ และ $-.039$) ส่วนขนาดของโรงเรียนมีความสัมพันธ์ทางลบระดับปานกลาง ($r = -.489$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

¹ หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยเทคโนโลยีสยาม

Master of Education Program. Siam Technology College.

E-mail: surachai.tienkhaw@gmail.com

คำสำคัญ: พฤติกรรมที่พึงประสงค์ จรรยาบรรณวิชาชีพของครู และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

ABSTRACT

This study aimed 1. to investigate the level of desired behavior according to code of ethics of teaching profession of secondary teachers in schools under the office of secondary education service area 5, 2. to examine the relationship between causal factors and desired behavior according to code of ethics of teaching profession of secondary teachers in schools. The samples were 340 teachers in schools under the office of secondary education service area 5 in 2017 academic year. The research instrument was a 5 – point Likert scale questionnaire. The reliability (Cronbach’s Alpha) of the questionnaire was found.96. Percentage, mean, standard deviation, Pearson product correlation coefficient were used for data analysis and critical values of r for the Pearson correlation coefficient employed for testing of significance.

Results showed that overall desired behavior according to code of ethics of teaching profession of secondary teachers in schools were at the medium level ($\bar{x} = 3.40$, S.D = 0.38). When considering each dimension, it was found that the desired behavior according the code of ethics of teaching profession of secondary teachers on self was holding at the highest level ($\bar{x} = 3.55$, S.D = 0.34) with the highest mean score. The lowest mean score and holding medium level ($\bar{x} = 3.21$, S.D = 0.92) was the desired behavior according to the code of ethics of teaching profession on co – professional teacher dimension. Personal factors on gender, age and married status were positively correlated at very low level to desired behavior according to the code of ethics of teaching profession of secondary teachers with no significance. ($r = .105$, $.016$ and $.073$) Education level and years of teaching experience were negatively at very low level with no significance ($r = -.072$ and $-.039$). School size was medium negatively correlated at .01 significance level ($r = -.489$)

Keywords: Desired behavior, Code of Ethics of Teaching Profession and The Office of Secondary Education Service Area

ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูงที่ได้รับการยกย่องจากสังคมทั่วไปเช่นเดียวกับวิชาชีพชั้นสูงอื่น ๆ เช่น แพทย์ วิศวกร ทนายความ สถาปนิก วิชาชีพเหล่านี้ต้องมีจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพนั้น เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติและเป็นสร้างความเชื่อถือให้เกิดในวิชาชีพเหล่านั้น สำหรับจรรยาบรรณครู วินันท์กานต์ รุจิภักดิ์ และเอมมา อาสนจินดา (2560) ได้ชี้ให้เห็นว่า จรรยาบรรณครูในสังคมไทยมีการกำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษรตั้งแต่อดีต ครั้งแรกในปี พ.ศ. 2506 ฉบับที่ 1 เรียกว่า ระเบียบคุรุสภาว่าด้วยวินัยตามระเบียบประเพณีครู พ.ศ. 2506 ฉบับที่ 2 ระเบียบคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณตามระเบียบประเพณีครู พ.ศ. 2506 ต่อมาในปี 2526 ได้มีการปรับปรุงแก้ไขเรียกว่า ระเบียบคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณและวินัยตามระเบียบประเพณีครู พ.ศ. 2526 ได้มีการปรับปรุงแก้ไขเรียกว่า ระเบียบประเพณีของครู พ.ศ. 2526 ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณครู พ.ศ. 2539 ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2548 ข้อบังคับว่าด้วยการพิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2549 ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2550 นอกจากนี้แล้ว ในปี พ.ศ. 2556 คุรุสภาได้ออกข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2556 อย่างไรก็ตามแม้ว่า คุรุสภาได้ออกกฎเกณฑ์ในการควบคุมและใช้เป็นการรอบให้ครูปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพเป็นลายลักษณ์อักษรก็ตามครูส่วนหนึ่งยังมีพฤติกรรมที่สะท้อนให้เห็นว่ายังมีปัญหาจากการ

ศึกษาวิจัยของอรรรณพ จินะวัฒน์ และรัตนา ดวงแก้ว (2557) พบว่ามีหลายเหตุการณ์ที่สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา เช่น ปัญหาด้านชู้สาว ปัญหาครูละเลยการสอนในชั้นเรียนเพื่อประกอบอาชีพส่วนตัว รวมทั้งผู้บริหารไม่บริหารตามหลักธรรมาภิบาลขาดความรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ของตน ชี้ให้เห็นว่าพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพในทุก ๆ ด้านยังอ่อนแอมาก

การศึกษาของธัญลักษณ์ รุจิภักดิ์ (2557) ที่ได้ศึกษาจรรยาบรรณในวิชาชีพครู รวมทั้ง วินันท์กานต์ รุจิภักดิ์ และเอมมา อาสนจินดา (2560) ในการวิจัย เรื่องจริยธรรมในวิชาชีพครู ชี้ให้เห็นว่าพฤติกรรมตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูยังมีปัญหาในหลายประเด็นด้วยกัน ข้อมูลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าครูบางส่วนยังไม่ตระหนักและไม่เห็นความสำคัญของการปฏิบัติตนตามข้อบังคับของคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณวิชาชีพ พ.ศ. 2556 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณวิชาชีพซึ่งถือว่าเป็นประมวลพฤติกรรมที่เป็นตัวอย่างของการประพฤติปฏิบัติสำหรับครูที่พึงประพฤติปฏิบัติตาม การที่ครูไม่มีจริยธรรมเชิงวิชาชีพจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาของผู้เรียน ครูจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดี สร้างแรงบันดาลใจเป็นตัวกระตุ้น และเป็นผู้นำสำหรับนักเรียน เนื่องจากนักเรียนจะประพฤติปฏิบัติตามที่ส่งครูปฏิบัติทั้งทางตรงและทางอ้อม ครูจึงควรมีพฤติกรรมที่ดี และทัศนคติเชิงบวกต่อวิชาชีพและนักเรียน (Karma Sherpa, 2018) การศึกษาพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 และปัจจัยเชิงสาเหตุที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ดังกล่าว เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการนำไปส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามจรรยาบรรณ วิชาชีพ ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5

2. เพื่อศึกษาปัจจัยเหตุที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามจรรยาบรรณวิชาชีพ ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5

ทบทวนวรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับจรรยาบรรณและจรรยาบรรณของวิชาชีพครู

วินันท์กานต์ รุจิภักดิ์ และเอมมา อาสนจินดา (2560) ได้กล่าวว่า จรรยาบรรณ (Etiquette) เป็นความประพฤติของผู้ประกอบอาชีพหนึ่งอาชีพใดกำหนดขึ้นมาเพื่อใช้เป็นกฎในการรักษาชื่อเสียงและส่งเสริมเกียรติคุณและฐานะของผู้มีอาชีพนั้น ๆ ในวิชาชีพ ทุกวิชาชีพจะต้องมีจรรยาบรรณในการทำงานหรือปฏิบัติงาน เพราะจรรยาบรรณเป็นสิ่งสำคัญที่สังคมทุกหมู่เหล่าจะต้องมีไว้เพื่อคอยควบคุมความประพฤติและการกระทำจรรยาบรรณเป็นส่วนหนึ่งของจริยธรรมในวงวิชาชีพเป็นข้อกำหนด กฎเกณฑ์ให้ผู้ประกอบวิชาชีพยึดปฏิบัติ เป็นการแสดงออก

จากตัวคน ในวิชาชีพทุกวิชาชีพจะต้องมีจรรยาบรรณในการทำงาน โดยมีการกำหนดไว้อย่างชัดเจน เป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อรักษาหรือส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียงและฐานะของวิชาชีพ จรรยาบรรณวิชาชีพครู จรรยาบรรณวิชาชีพ คือ กฎแห่งความประพฤติสำหรับสมาชิกวิชาชีพครู ซึ่งองค์กรวิชาชีพเป็นผู้กำหนดและสมาชิกวิชาชีพทุกคนต้องถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด หากมีการละเมิดจะมีการลงโทษจรรยาบรรณวิชาชีพครู มีความสำคัญต่อวิชาชีพครูเช่นเดียวกับที่จรรยาบรรณวิชาชีพมีความสำคัญต่อวิชาชีพอื่น ๆ ซึ่งสรุปได้ 2 ประการ คือ 1. ปกป้องการปฏิบัติงานของสมาชิกในวิชาชีพ 2. รักษามาตรฐานวิชาชีพ และพัฒนาวิชาชีพ (พทธี ศิริบรรณพิทักษ์, 2541) สำหรับจรรยาบรรณของวิชาชีพ ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2556 ได้ให้ความหมายจรรยาบรรณของวิชาชีพไว้ว่า เป็นมาตรฐานการปฏิบัติตนที่กำหนดขึ้นเป็นแบบแผนในการประพฤติตน ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องปฏิบัติตามเพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียงและฐานะของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาแก่ผู้รับบริการและสังคม อันจะนำมาซึ่งเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ (ราชกิจจานุเบกษา, 2556) จรรยาบรรณวิชาชีพเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมา เป็นมาตรฐานในวิชาชีพที่กำหนดขึ้นเพื่อควบคุมมาตรฐานประกันคุณภาพและปริมาณที่ถูกต้องในการประกอบวิชาชีพสำหรับจรรยาบรรณวิชาชีพครูนั้นในสังคมไทยมีการกำหนดจรรยาบรรณของครูอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรครั้งแรก เมื่อ พ.ศ. 2506 โดยอาศัยอำนาจข้อบังคับของ พ.ร.บ.ครู พ.ศ. 2488 ที่กำหนดให้

ครูสภาเป็นสถาบันผู้ออกระเบียบบังคับได้ เรียกว่า ระเบียบประเพณีครูว่าด้วยจรรยาบรรณครุ 10 ข้อ และระเบียบประเพณีของครูว่าด้วยวินัยครูอีก 10 ข้อ ต่อมาในปี พ.ศ. 2526 ได้มีการปรับปรุงโดยออกระเบียบประเพณีของครู พ.ศ. 2526 จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2539 ครูสภาได้ปรับปรุงข้อบังคับเกี่ยวกับจรรยาบรรณของครู เรียกว่า ระเบียบจรรยาบรรณครู พ.ศ. 2539 สำหรับจรรยาบรรณวิชาชีพครูในปัจจุบันอ้างอิงตามราชกิจจานุเบกษา ครูสภาได้ออกข้อบังคับครูสภาว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2556 (ราชกิจจานุเบกษา, 2556) จรรยาบรรณวิชาชีพครูไทย ประกอบด้วย 5 หมวด 9 ข้อ สำหรับแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพที่ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาประพฤติปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับฉบับนี้ได้กำหนดให้ใช้ข้อบังคับครูสภาว่าด้วยแบบแผนพฤติกรรมของวิชาชีพตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ.2550 และมีการกำหนดพฤติกรรมที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครูไว้ (ราชกิจจานุเบกษา, 2550)

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตนของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน พบว่าครูมีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูทั้ง 5 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และมากที่สุด (คุณัญญา สมจิตร และผดุงพรหมมูล, 2561; ทศนา วัจนะประดิษฐ์ และพนมพร จันทร์ปัญญา, 2558; พัดชา ช่วยปลอดภัย, อรรณพ จินะวัฒน์ และ วัลลภา สบายยิ่ง, 2559; สุวิมล บุญลีและสุวิมล โพธิ์กลิ่น, 2557) อย่างไร

ก็ตามจากการศึกษาของอรรณพ จินะวัฒน์ และรัตนา ดวงแก้ว (2558) ได้พบว่า ครูส่วนใหญ่ปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณต่อสังคมน้อยกว่าจรรยาบรรณด้านอื่น ๆ และการศึกษาของวินันท์ กานต์ รุจิภักดิ์ และเอมมา อาสนจินดา (2560) พบว่า ในด้านแบบแผนพฤติกรรมที่พึงประสงค์ โดยรวมทุกด้าน (5 ด้าน) กลุ่มตัวอย่างเกินร้อยละ 50 จะเห็นถึงความสำคัญของพฤติกรรมดังกล่าวในระดับมากและเมื่อพิจารณาให้ความสำคัญใน 5 ด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับเรื่องจรรยาบรรณต่อวิชาชีพรองลงมาคือจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ส่วนจรรยาบรรณต่อสังคมจะให้ความสำคัญน้อยที่สุด เมื่อพิจารณาประเด็นของความตระหนักต่อจรรยาบรรณวิชาชีพโดยเปรียบเทียบเพศชาย กับ เพศหญิงพบว่า เพศหญิงมีความตระหนักต่อแนวทางการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพมากกว่าครูเพศชายทั้ง 5 ด้าน โดยเพศหญิงมีความตระหนักสูงกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ใน 3 ด้าน คือ ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ และจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ส่วนจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพ และจรรยาบรรณต่อสังคม พบว่าเพศไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนกลุ่มช่วงประสบการณ์ในการทำงาน 4 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ที่มีประสบการณ์ที่ต่ำกว่า 10 ปี, 11 – 20 ปี, 21 – 30 ปี และ 31 ปีขึ้นไป พบว่า ประสบการณ์ทำงานที่แตกต่างกันจะมีผลต่อระดับความตระหนักต่อจรรยาบรรณวิชาชีพทั้ง 5 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 นอกจากนี้ยังพบว่าครูส่วนใหญ่จะเน้นความสำคัญของเชิงจริยธรรมในระดับมากที่สุด ในด้านความสัมพันธ์

ระหว่างเจตคติในเรื่องความตระหนักต่อจรรยาบรรณวิชาชีพทั้ง 5 ด้าน พบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงกับพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของครู ส่วนการศึกษาของปนัดดา วัฒน (2554) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมวิชาชีพครู ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือความรู้ในเรื่องจรรยาบรรณ และเจตคติวิชาชีพครู จากการทบทวนงานวิจัย พบว่า ได้มีการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ประสบการณ์ในการทำงาน ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่และขนาดของโรงเรียนโดยศึกษาในเชิงเปรียบเทียบ (คุณชญา สมจิตร และผดุง พรหมมูล, 2561; พระครูปลัดไทรทอง สุธมนโน (เนียมมันคง), 2555; วินันทกานต์ รุจิภักดิ์ และเอมมา อาสนจินดา 2560; สุวิมล บุญลี และสุวิมล โพธิ์กลิ่น, 2557; ทพย์รัตน์ ดุจานุทัศน์, 2559; อรวรรณ อาทรกิจ, 2558) ส่วนปัจจัยอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตนหรือการพัฒนาตนเองตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ได้แก่ การรับรู้ในความสามารถของตนเอง ความทะเยอทะยาน เจตคติต่อวิชาชีพครู และการสนับสนุนของผู้บริหารสถานศึกษา (นิตยา กัณณิกภรณ์, 2553) ปัจจัยด้านการรับรู้ และเจตคติในการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพ (ธัญลักษณ์ รุจิภักดิ์, 2557) ส่วนประพิศ กุลบุตร (2556) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาตนเองตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูในโรงเรียนเอกชน จังหวัดสงขลา ประกอบด้วย ปัจจัยภายในจิตใจ และปัจจัยแวดล้อม พจนีย์ มั่งคั่ง พรทิพย์ คำชาย และอำนาจ บุญประเสริฐ (2562) ศึกษาพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏราช

นครินทร์ มีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติตนตามมาตรฐานจรรยาบรรณวิชาชีพของครู โดยรวมและรายด้าน (5 ด้าน) อยู่ในระดับมาก จากการศึกษาของ Thitirat Wichianrat, Ying Kiratiburana and Chakrapat Wata (2011) พบว่า ปัญหาเรื่องจริยธรรมครูมี 4 ประเด็นหลัก ได้แก่ ครูไม่มีประสิทธิภาพในการทำงาน และไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบที่ได้กำหนดไว้ประการต่อมา คือ ครูไม่ปฏิบัติตนให้สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติตามจริยธรรมวิชาชีพ ไม่มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน รวมทั้งครูไม่มีส่วนร่วมในการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม คือ ทำงานเพื่อผลประโยชน์ส่วนตัวมากกว่าผลประโยชน์ส่วนรวมประการสุดท้าย คือ ปัญหาในด้านการบริหารจัดการในการทำงานและการประเมินผลการปฏิบัติของครูยังไม่มีมาตรฐานที่เพียงพอ ในการศึกษา เรื่อง จรรยาบรรณวิชาชีพครู โรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับเพศของ อาซิก อาหมัด โทเกอร์ (Asashig Ahmad Thoker, 2017) พบว่า ผลกระทบของเพศดูเหมือนว่ามีนัยสำคัญต่อระดับจรรยาบรรณวิชาชีพของครูโดยเพศชาย พบว่า มีระดับจรรยาบรรณวิชาชีพสูงเมื่อเทียบกับครูเพศหญิง และ ฮูด้า มุตต้า ออล ฮอททาลี (Huda Muttar Al – Hothali, 2018) ศึกษาจริยธรรมของวิชาชีพครูระหว่างครูโรงเรียนมัธยมศึกษาจากมุมมองจากผู้นำของโรงเรียนในเมืองริยาด (Riyadh) พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลางและสูงในมิติของการปฏิบัติตามวิชาชีพครู ครูและชุมชนของโรงเรียนรวมทั้งครูและครอบครัว และยังพบว่า อีกว่า ประเภทของโรงเรียน อายุ ประสบการณ์การทำงาน และ

คุณสมบัติของครูต่อจริยธรรมของวิชาชีพครูไม่มีความแตกต่างกัน

สำหรับการศึกษาปัจจัยเหตุที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามจรรยาบรรณวิชาชีพของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตภาคกลางไม่พบว่ามีการศึกษา ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5

กรอบแนวคิดในการวิจัย

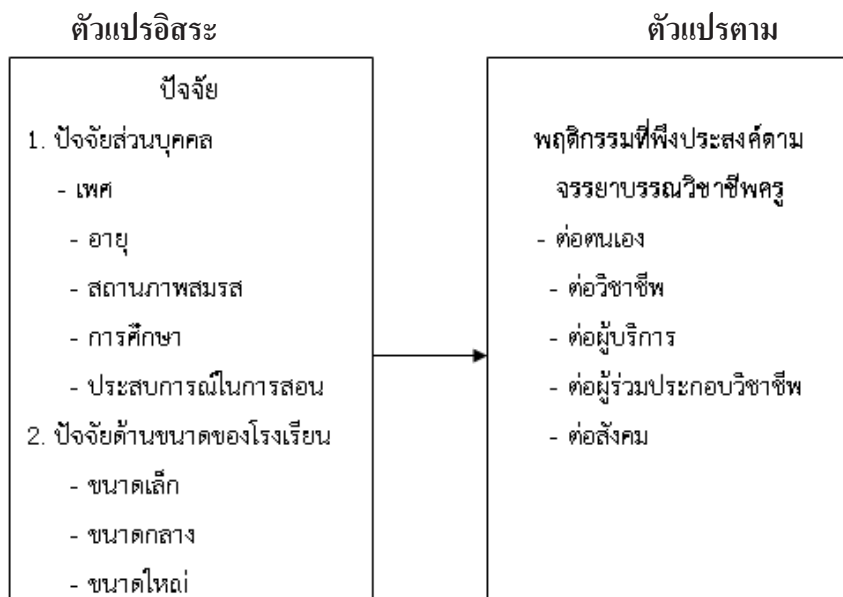
กรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู ในด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และจรรยาบรรณต่อสังคม ตามข้อบังคับครู

สภาว่าด้วยแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2550 (ราชกิจจานุเบกษา, 2550) เป็นกรอบแนวทางในการศึกษา และจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องพบว่าปัจจัยที่น่าจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู ประกอบด้วยปัจจัยด้าน เพศ อายุ สถานภาพ สมรส ระดับการศึกษา ประสบการณ์ ในการสอนและขนาดของสถานศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การปฏิบัติตาม พฤติกรรมที่พึงประสงค์ของจรรยาบรรณ วิชาชีพครู ตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณ วิชาชีพ พ.ศ. 2550 ที่กำหนดไว้ 5 ด้าน ได้แก่ ด้านจรรยาบรรณต่อตนเอง ด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบ

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิชาชีพและด้านจรรยาบรรณต่อสังคมโดยศึกษา เฉพาะส่วนที่เป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตาม จรรยาบรรณแต่ละด้าน

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นครู ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 (จังหวัด สิงห์บุรี ลพบุรี อ่างทอง และชัยนาท) จำนวน 2,862 คน จากโรงเรียนทั้งหมด 64 แห่ง ปีการศึกษา 2560

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ 1) ปัจจัยส่วนบุคคลของครู ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา ประสบการณ์ในการสอนและปัจจัย ด้านขนาดของโรงเรียน และ 2) พฤติกรรมที่พึง ประสงค์ตามจรรยาบรรณ วิชาชีพ ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ พฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามจรรยา บรรณต่อตนเอง ต่อวิชาชีพ ต่อผู้รับบริการ ต่อผู้ ร่วมประกอบวิชาชีพ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ตามจรรยาบรรณต่อสังคม

สมมติฐานการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมและงาน วิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถตั้งสมมติฐานว่า ปัจจัย ด้าน เพศ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา ประสบการณ์ในการสอน และ ขนาดของโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตาม จรรยาบรรณ วิชาชีพ ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ประเภทหาความสัมพันธ์ (descriptive correla- tion research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป็นครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 จำนวน 64 โรงเรียน ประจำปีการศึกษา 2560 จำนวนทั้งสิ้น 2,862 คน

กลุ่มตัวอย่าง เป็นครู ในโรงเรียน มัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ปีการศึกษา 2560 โดยใช้ ตารางสำเร็จรูปกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ของ Krejcie and Morgan (1970) ที่ระดับความ เชื่อมั่น 95% ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 340 คน และทำการสุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. เที่ยบสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างจากจำนวน ประชากร โดยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิอย่างเป็น สัดส่วน (proportional stratified random sampling) ของขนาดสถานศึกษา ดังตาราง 1
2. ดำเนินการสุ่มตัวอย่างจากกลุ่ม ประชากร ในโรงเรียนแต่ละขนาดสถานศึกษา ตามสัดส่วนที่คำนวณได้ โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ด้วยวิธีการจับสลากแบบไม่คืนกลับ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น แบบสอบถาม 1 ชุด แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา ประสบการณ์ในการสอน และขนาด ของโรงเรียนที่ครูปฏิบัติงาน เป็นแบบเลือกตอบ (จำนวน 6 ข้อ)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ พฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามจรรยาบรรณวิชาชีพ ครูของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 35 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ ปฏิบัติ/แสดงออกเป็นประจำ (5) ปฏิบัติ/

ตาราง 1 จำนวนครูที่เป็นประชากร และกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามขนาดสถานศึกษาดังนี้

ขนาดสถานศึกษา	จำนวนสถานศึกษา	จำนวนครู	
		ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ขนาดเล็ก	33	951	113
ขนาดกลาง	20	855	102
ขนาดใหญ่	11	1,056	125
รวม	64	2,862	340

แสดงออกบ่อย (4) ปฏิบัติ/แสดงออกบ้าง (3) ไม่ได้ปฏิบัติ/ไม่ได้แสดงออก (2) ไม่ได้ปฏิบัติหรือแสดงออกเลย (1)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร ตำรา และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วย

จรรยาบรรณวิชาชีพ พ.ศ. 2556 และข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณวิชาชีพ พ.ศ. 2550 ใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ของข้อคำถามในด้านความเหมาะสม ความชัดเจน และความครอบคลุม โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ได้แก่ อาจารย์ ดร.พีระเทพ รุ่งคุณากร คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เด่นดาว ชลวิทย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัศรา ประเสริฐสิน สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อ

คำถามกับจุดประสงค์ (index of item objective congruence : IOC) ได้ค่าเป็นรายข้อระหว่าง .67 - 1.00

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 30 คนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จำนวน 1 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนสามชุกรัตนโภคาราม จังหวัดสุพรรณบุรี และเขต 4 จำนวน 1 โรงเรียน คือ โรงเรียนสุธีวิทยา จังหวัดสระบุรี แล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่น ตามวิธีการของครอนบาช (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .96

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธีการส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ มีขั้นตอน ดังนี้

1. ดำเนินการสืบค้นข้อมูลรายชื่อ ที่อยู่ และเบอร์โทรศัพท์ของโรงเรียนต้นสังกัดของกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยได้ขอทำหนังสือจากวิทยาลัยเทคโนโลยีสยามถึงโรงเรียน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามเป็น

เครื่องมือในการเก็บข้อมูล

3. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามจำนวน 340 ชุด พร้อมแนบซองจดหมายติดแสตมป์ ไว้เพื่อให้โรงเรียนดำเนินการส่งกลับ ได้รับแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 319 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 93.82 ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บข้อมูล 4 เดือน (ระหว่างเดือนมิถุนายน - กันยายน พ.ศ. 2560)

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา ตรวจสอบความสมบูรณ์ นำลงรหัสข้อมูล และวิเคราะห์ประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปและนำเสนอในรูปตารางประกอบ

2. วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ สมรส การศึกษา ประสบการณ์ ในการสอนและขนาดของโรงเรียนที่ครูปฏิบัติงาน สถิติที่ใช้ได้แก่ ความถี่ และค่าร้อยละ

3. วิเคราะห์ ข้อมูลพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สถิติที่ใช้ คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

เกณฑ์การแปรผล

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยใช้เกณฑ์ ดังนี้ (Best, 1997)

4.50 - 5.00 หมายความว่า ปฏิบัติ/แสดงออกตามพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของจรรยาบรรณ วิชาชีพครูมากที่สุด

3.50 - 4.49 หมายความว่า ปฏิบัติตน/แสดงออกตามพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของจรรยา

บรรณ วิชาชีพครูมาก

2.50 - 3.49 หมายความว่า ปฏิบัติตน/แสดงออกตามพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของจรรยาบรรณ วิชาชีพครู ปานกลาง

1.50 - 2.49 หมายความว่า ปฏิบัติตน/แสดงออกตามพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของจรรยาบรรณวิชาชีพครูน้อย

1.00 - 1.49 หมายความว่า ปฏิบัติตน/แสดงออกตามพฤติกรรมที่พึงประสงค์ของจรรยาบรรณวิชาชีพครูน้อยที่สุด

4. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของครูกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตาม

จรรยาบรรณวิชาชีพครูโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) โดยมีเกณฑ์การพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Bartz, 1999) ดังนี้

ค่า r	ระดับของความสัมพันธ์
0.81 - 1.00	มีความสัมพันธ์สูงมาก
0.61 - 0.80	มีความสัมพันธ์กันสูง
0.41 - 0.60	มีความสัมพันธ์ปานกลาง
0.21 - 0.4	มีความสัมพันธ์ต่ำ
0.00 - 0.20	มีความสัมพันธ์กันต่ำมาก

5. ทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) โดยใช้ตารางสำเร็จที่ชื่อว่าค่าวิกฤตของสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Guiford, J.P.and Fruchter, Benjamin, 1978)

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ค่าความถี่ และค่าร้อยละ ใช้ในการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของปัจจัยส่วนบุคคล

สำหรับแบบสอบถามตอนที่ 1

2. ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ใช้ในการวิเคราะห์พฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามจรรยาบรรณ วิชาชีพครู ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อใช้วิเคราะห์หาสัมพันธระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของครู และขนาดโรงเรียนกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 73.4 มีอายุอยู่ในช่วง 26 – 35 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.2 มีสถานภาพสมรสคู่เป็นส่วนใหญ่ ร้อยละ 51.7 การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 65.2 มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 16 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 38.9 และร้อยละ 39.2 ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่ พฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามจรรยาบรรณวิชาชีพของครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างใน

โรงเรียนมัธยมศึกษา เขต 5 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$, S.D = 0.38) พิจารณารายด้านพบว่า พฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามจรรยาบรรณต่อตนเองของครูมีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.55$, S.D = 0.34) รองลงมาด้านจรรยาบรรณต่อวิชาชีพ ($\bar{X} = 3.25$, S.D = 0.29) ด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ($\bar{X} = 3.41$, S.D = 0.36) และด้านจรรยาบรรณต่อสังคม ($\bar{X} = 3.29$, S.D = 0.68) ตามลำดับ ส่วนด้านจรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 3.21$, S.D = 0.92)

ในส่วนปัจจัยเหตุที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านเพศ อายุ และสถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์ทางบวกระดับต่ำมากกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามจรรยาบรรณวิชาชีพของครูอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.105$, 0.16 และ 0.73) ส่วนระดับการศึกษา

ตาราง 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลและขนาดของโรงเรียนกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูโรงเรียนมัธยมศึกษา

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	ค่านัยสำคัญทางสถิติ (p-value)
เพศ	.105	.062
อายุ	.016	.780
สถานภาพสมรส	.073	.196
ระดับการศึกษา	-.072	.198
ประสบการณ์ในการสอน	-.039	.490
ขนาดของโรงเรียน	-.489**	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

และประสบการณ์การสอนมีความสัมพันธ์ทางลบในระดับต่ำมากอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = -0.72$ และ $-.039$) สำหรับขนาดของโรงเรียนพบว่า มีความสัมพันธ์ทางลบ ในระดับปานกลาง ($r = -.489$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุป และอภิปรายผล

ผลการศึกษา พบว่า พฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามจรรยาบรรณของวิชาชีพครู โดยภาพรวมมีการปฏิบัติ / แสดงออกในระดับปานกลาง ซึ่งแตกต่างจากของนริศรา ภูคนตรี (2557) ที่ศึกษาการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของครู ในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยา เขตเบญจมาศพิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดส่วนวิไลศ สกุลรัตน์ (2555) พบว่า ครูในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จังหวัดจันทบุรี มีการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพโดยรวมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกับผลงานวิจัยของ ล้ายวณู กัณหกุล (2556) ที่ศึกษาการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของข้าราชการครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13 กระบี่ พบว่า โดยรวมแล้วมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก แต่ในการศึกษาของ วินันท์กานต์ รุจิภักดิ์ และ เอมมา อาสนจินดา (2560) ที่ศึกษาจริยธรรมในวิชาชีพครูพบว่า มีปัญหาจริยธรรมด้านครองตนและครองงานในงานวิจัยของสถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2554) พบว่าครูส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีความเสี่ยงที่จะมีปัญหาด้านศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ แต่

อาจพบบ้างในครูบางคน เช่น ปัญหาชู้สาว ปัญหาการดื่มสุรา ในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ ปัญหาครูไม่มีเวลาให้นักเรียนเต็มที่เพราะมุ่งทำผลงานวิชาการของตนเอง และปัญหาครูคัดลอกผลงานวิชาการ จากข้อค้นพบของงานวิจัยครั้งนี้ ที่กลุ่มตัวอย่าง เห็นว่า มีการปฏิบัติตามพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามจรรยาบรรณวิชาชีพอยู่ในระดับปานกลาง นั้นอาจแสดงให้เห็นว่าครูยังไม่ได้ให้ความสำคัญต่อการปฏิบัติตามจรรยาบรรณอย่างจริงจังและอาจเลือกปฏิบัติเฉพาะบางด้านโดยเฉพาะในด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ต่อผู้ร่วมวิชาชีพ และต่อสังคม ที่ยังมีการปฏิบัติเพื่อแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ค่อนข้างน้อย ซึ่งในการแสดงออกทางพฤติกรรมของครูนั้น Fallona (2000) ได้ทำการศึกษากระบวนการในการแสดงออกทางพฤติกรรมของครู พบว่าพฤติกรรมที่แสดงออกมานั้นขึ้นอยู่กับความรู้สึกของบุคคลรวมทั้งเจตคติของบุคคลก็เป็นสิ่งหนึ่งที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา และดวงเดือน พันธุมนาวิน (2550) ได้กล่าวถึงรายละเอียดเกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมเชิงจริยธรรมว่าเป็นการที่บุคคลใช้เหตุผลในการเลือกที่จะกระทำเลือกที่จะไม่กระทำ พฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงเหตุจูงใจหรือทัศนคติที่อยู่เบื้องหลังการกระทำต่าง ๆ ของบุคคล สำหรับปัจจัยที่เน้นขนาดของโรงเรียน ในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า มีความสัมพันธ์ทางลบในระดับปานกลางกับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู นั้นเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ แต่ในการวิจัยของ ดวงจันทร์ ประเคนคะชากรขุ สุวรรณภูฏ และสุเทพ ทองประดิษฐ์ (2558) พบว่า ผู้บริหารและครูที่ปฏิบัติ

งานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็นต่อการประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา ในอำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม ไม่แตกต่างกันเป็นการวิจัยเชิงเปรียบเทียบ ในการวิจัยครั้งนี้ขนาดของโรงเรียนเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูทั้ง 5 ด้าน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การปฏิบัติตามพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างไม่ขึ้นกับขนาดของโรงเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกรอบการปฏิบัติตามจรรยาบรรณดังกล่าวเป็นข้อบังคับสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพครูทุกคนจะต้องปฏิบัติ และเป็นส่วนหนึ่งในการประเมินเพื่อเลื่อนวิทยฐานะอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. สำนักงานศึกษาธิการ ภาค 2 (ลพบุรี) และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ควรกำหนดจุดเน้นให้โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดพัฒนาครูให้มีการปฏิบัติตามพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ตามจรรยาบรรณของวิชาชีพอย่างต่อเนื่องในด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และต่อสังคม

2. คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 แต่ละโรง ควร

กำหนดมาตรการในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูปฏิบัติตามพฤติกรรมที่พึงประสงค์ในด้านจรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ ผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ และต่อสังคมให้มากขึ้น

3. ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 จัดประชุมครูเพื่อทบทวนการปฏิบัติตนของครูตามพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตามจรรยาบรรณของวิชาชีพทั้ง 5 ด้าน โดยให้ความสำคัญในเรื่องขนาดของโรงเรียนโดยแยกตามขนาดโรงเรียน

4. โรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ทุกขนาดควรเข้าร่วมโครงการโรงเรียนคุณธรรมของศูนย์โรงเรียนคุณธรรม มูลนิธิยุวสถิรคุณ

5. ควรมีการศึกษากลุ่มประชากรอื่น ๆ เพิ่มขึ้น เช่น ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และกลุ่มนักเรียน ปัจจัยส่วนบุคคลควรกำหนดข้อมูลเพิ่มเติมได้แก่ วิทยฐานะของครูภาวะหนี้สิน ทักษะคติ และปัจจัยอื่น ๆ เช่น ระดับคุณภาพของโรงเรียนโดยใช้ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O - Net)

6. ควรนำการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) มาใช้ในการวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ลุ่มลึกขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- คุณัชญา สมจิตร และผดุง พรหมมูล. (2561). การปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของครูโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดชุมพร บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต, 14 (2), 17 – 31.
- ดวงจันทร์ ประเคนคะชา ราชภู สุวรรณภูมิ และสุเทพ ทองประดิษฐ์. (2558). การประพฤติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาใน อำเภอธาตุพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม, 5 (1), 132 – 141
- ดวงเดือน พันธมนานิน. (2550). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมในประเทศและต่างประเทศ กรุงเทพฯ : สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้.
- ทัศนาศ วิจนะประดิษฐ์ และพนมพร จันทระปัญญา. (2557 - 2558). การติดตามการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูในอำเภอแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง. วารสารบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยพาร์อีสเทอร์น 3 (1), 245 – 258.
- ชัยลักษณ์ รุจิภักดี. (2557). แม่พิมพ์ของชาติกับการละเมิดจรรยาบรรณในวิชาชีพครู ประชาคมวิจัย, 20 (118), 29.
- ชัยลักษณ์ รุจิภักดี และเอมมา อาสนจินดา. (2557). การรับรู้และเจตคติต่อแนวทางปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเชิงจริยธรรมวิชาชีพครู สุทธิปริทัศน์, 28 (88), 231 – 254.
- นริศรา ภู่อุตริ. (2557). การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเบญจมิตร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 4. การค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี.
- นิตยา กัญนิภากรณ์. (2553). การศึกษาปัจจัยบางประการที่ส่งผลต่อการพัฒนาตนเองตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของข้าราชการครู สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปนัดดา วัฒน. (2554). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีต่อการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ประพิศ กุลบุตร. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาตนเองตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูในโรงเรียนสังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- พจนีย์ มั่งคั่ง พรทิพย์ คำชาย และอำนาจ บุญประเสริฐ. (2556). การปฏิบัติตนตามมาตรฐานจรรยาบรรณวิชาชีพของครูตามความคิดเห็นของนักศึกษาปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี. 9 (1), 147 – 154.

- พลฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์. (2541). จรรยาบรรณวิชาชีพครู สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, แบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณครู พ.ศ. 2539 กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว
- พัดชา ช่วยปลอด อรรถนพ จินะวัฒน์ และวัลภา สบายยิ่ง. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของครูกับพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 14 วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี 3 (2), 119 – 138.
- พระครูปลัดไทรทอง สุธมโม. (2555). คุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู : กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2550). ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2550 เล่ม 124 ตอนพิเศษ 51 ง, 27 เมษายน 2550.
- ลำยวงวญ กัณหกุล. (2556). การศึกษาการปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพของข้าราชการครูโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดกระบี่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13 ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.
- วิลิต สกุรัตน์. (2555). การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของครูในโรงเรียนมาตรฐานสากล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 17. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาการบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วินันท์กานต์ รุจิภักดี และเอมมา อาสนจินดา. (2560). จริยธรรมในวิชาชีพครู. นครปฐม : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สถาบันวิจัยและให้คำปรึกษาแห่งมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (2554). การพัฒนารูปแบบและกระบวนการสร้างเสริม ศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- สุวิมล บุญลี และสุวิมล โพธิ์กลิ่น. (2557). การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 1 วารสารบัณฑิตวิทยาลัย พิษณุพรรณ, 9 (1), 95-104.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2556). จรรยาบรรณวิชาชีพครู พ.ศ. 2556. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช
- หทัยรัตน์ ดุจจนาทนต์. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกับความตระหนักในจรรยาบรรณวิชาชีพครูของครูผู้สอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

- อรรณพ จีนะวัฒน์ และรัตนา ดวงแก้ว. (2557). การศึกษาสภาพการปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติงานและมาตรฐานการปฏิบัติตนของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- อรวรรณ อาทกรกิจ. (2558). การเปรียบเทียบการปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของผู้บริหารสถานศึกษาและครูในสถานศึกษาเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดปทุมธานี วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- อาภัสรา ดียิ่ง. (2551). การปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูของข้าราชการครูโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตกรุงเทพตะวันออก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานครเขต 2 วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- Bartz, A.E. (1999). Basics Statistics Concepts. 4th rd. New Jersey : Prentice Hall.
- Best W. John. (1997). Research in Education. Boston MA. : Allyn and Bacon.
- Fallona, C. (2000). Manner in Teaching: A study in observing and interpreting teachers' moral Virtues. Journal of Teaching and Teacher Education, 16, 681 – 695.
- Guilford, J.P. and Fruchter, Benjamin. (1978). Fundamental Statistics in Psychology and Education. Singapore 1: McGraw – Hill.
- Huda Muttar Al – Hotha. (2018). Ethics of teaching profession among secondary school teacher from school leaders' perspective in Riyadh. International Education Studies, 11 (9) 47-63
- Karma Sherpa. (2018). Importance of professional ethics for teachers. International Education & Research Journal, 1 (43), 16 – 18.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. Educational and Psychological Measurement, 30(3), 607 – 610.

Translated Thai Reference

- Arthornkit, O.(2015). A Study of Private School Administrators' Performances Based on the Professional Code of Ethics under the Supervision of the Office of Private Education Commission in Pathum Thani Province. M.Ed.Thesis Rajamangala University of Technology Thanyaburi. (in Thai).
- Bhanthumnawin, D (2007). Research Synthesis on Morality and Ethics Inside and Outside Country .Bangkok: Office of knowledge Management and Development” (in Thai).

- Boonlee, S. and Phoglin, S (2014). Practice of Professional Ethical Codes of School Administrators under Ubon Ratchathani Primary Education Service Area 1 Journal of Graduate School, Pitchayatat 9 (1), 95 – 104. (in Thai).
- Chuayplot, P. Jeenawathana, A. and Sabaiying, W. (2016). The Relationships between Teachers' Conducts Based on Professional Code of Ethics and Basic Education School Administrators' Management Behaviors in 5th Secondary Education Service Area 14. Surathani Rajabhat Journal, 3 (2), 119 – 138. (in Thai).
- Dujjanutat, H. (2016). The Relationships Between Ethical Behavior and Awareness in The Code of Ethics for Professional Teacher of Teachers in Basic Education of Primary Education Service Under The Prachuap KhiriKhan Area Office 1. M.Ed. Thesis. College of Education Sciences, Dhurakij Pundit University, (in Thai).
- Government Gazette. (2007). Teachers Council Rules on Behavioral Model According to Professional Code of Ethics B.E. 2550 (2007), Lam 124, Special Episode 51, April 27, 2007. (in Thai).
- Jeenawat, A and Daungkaew, R (2014). A Study of the State of Practices Based on the Standards of Work Performance and Standards of Conduct of Education Profession Practitioners. Bangkok. The Secretariate of Teachers Council. (in Thai).
- Kanhakul, L. (2013). A Study of Performance according to the Ethics of Teacher Professional of Teachers in Secondary Schools in Muang District under the Office of Secondary Education Service Area 13. M.Ed Thesis. Phuket Rajabhat University. (in Thai).
- Kannikapon, N. (2010). A Study of Some Factors Affecting Self – Development according to Ethical Codes of Professional Teacher Career of Teacher under the Bangkok metropolitan administration schools. M.Ed. Thesis. Srinakarinwirote Univesity. (in Thai).
- Kullabude, P. (2013). Factors Affecting Self – Development According to Ethical Codes of Proferssional Teacher Career of Teachers in Schools under the Office of the Private Education. M.Ed. Thesis. Taksin University. (in Thai).
- Mangkang, P. Khamchai, P and Boonprasert, A. (2019). Practice of Professional Ethical Standard Of Teachers according to the First Year Students' Opinion of the Faculty of Education, Rajabhat Rajanagarindra University. (in Thai).

- Phudontri, N. (2010). Performance to The Ethics of Teacher Professional of Teachers in Benjamit School Cluster under the Office of Secondary Education Service Area 4. M.Ed. Independent Study. Bangkok Thonburi University. (in Thai).
- Prakankacha, D, Suvanagoog, R and Thongpradista, S. (2015). Self – Conduct According to the Code of Professional Ethics of School Administrators in Thatphanom District under Office of Nakhon Phanom Primary Education Service Area 1 Nakhon Phanom University Journal, 5 (1), 231 – 254. (in Thai).
- Rujipak, T. (2014). Teacher Model of the Country and Infringing on Code of Professional Ethics Infringing. Research Community, 20 (118), 29. (in Thai).
- Rujpak, T. and Asnachinda, E.(2014). Perceptions and Attitude Toward Professional Code of Ethics in Teachers, Affecting the Ethical Behavior of Teachers. Suthiparithat Journal, 28 (88), 231 – 254. (in Thai).
- Rujipak, W. and Asanachinda, E. (2017). Ethics of the Teachers’ Profession. Nakhon Pratom: Mahidol University Publisher. (in Thai).
- Sakunrat, V. (2012). Practice of Professional Ethical Codes of School Teachers in Universal Standard Schools under the Office of Secondary Education Service Area 17. M.Ed. Independent Study. Sukhothai Thammathirat Open University. (in Thai).
- Siribanpitak, P. (1998). Professional Code of Ethics, the Secretariate of Teachers Council, Behavioral Model according to Professional Code of Ethics in B.E 2539 (1996). Bangkok : Khurusapha Ladphrao Publisher. (in Thai).
- Somchit, K and Prommoon, P. (2018). The Performance to the Ethical Principles of Teachers in School under the Office of Chumphon Primary Education Service Area. Graduate School Suandusit Univerity, 14 (2), 17 – 31 (in Thai).
- Sudhammo, Prakhru. (2012). The Code of Ethics of Teaching Profession: A case study secondary schools in Muaeng District, Samutprakarn province, M. Ed. Thesis. Graduate School. (in Thai). Mahachulalongkornrajavidyalaya University.
- Thammasat University Research and Consultcy Institute.(2011). Developing Model and Process for Creating Virtues, Ethics and Code of Conduct of Education Profession Practitioners.Bangkok : The Secretariate of Teachers Council. (in Thai).
- The Secretariate of Teachers Council. (2013). Code of Professional Ethics B.E. 2556 (2003). Bangkok : Thai Watanapanich. (in Thai).

- Wajanapradit, T. and Chantrapanya. P. (2015). A Follow – up Study of Teachers’ Performance as Complying to Professional Teacher Ethics in Schools, ChaeHom District, Lampang Province. Graduate Study of Far Eastern University Journal, 3, (1), 245 – 258. (in Thai).
- Wattano, P. (2011). Causal Factors Which Influence Professional Morality Conduct of Teachers in The Northeastern Part of Thailand. M.Sc Thesis. National Institute of Development Administration. (in Thai).